

Begne. Enhver af os har talt paa sine egne Begne, og anden Betydning ønske vi ikke, at der skal blive tillagt det, vi have sagt.

Berntsen: Det foreliggende Lovforslag er, som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører (S. C. Christensen), enslydende med det Forslag, som Flertallet af dette Ting's Repræsentanter i det i Fjor om denne Sag nedsatte Fællesudvalg indstillede til Folketingets Vedtagelse, og da jeg og mine Meningsfæller i det nævnte Fællesudvalg tiltraadte denne Indstilling, altsaa det foreliggende Forslag, er det en Selvfølge, at vort Standpunkt ikke er forandret fra i Fjor til i Aar. Saa længe de ærede Forslagsstillere fastholde Hovedsagen, de Principper, hvorpaa Lovforslaget er bygget, navnlig med Hensyn til de Uoverensstemmelser, der staa tilbage at løse, saa længe vil jeg for mit Vedkommende tilsiige dette Forslag min Støtte, og jeg tror her at kunne tale paa det langt overvejende Flertals Begne indenfor mit Parti. Skulde det ærede Flertal mod Forventning paa væsentlige Punkter forlade det Standpunkt, de have indtaget, forbeholder jeg og mine Meningsfæller os selvfølgelig vor Frihed, naar Sagen foreligger til Afgørelse. Det glæder mig at høre af den ærede Ordfører, at den Omstændighed, at dette Forslag i Aar fremtræder som den enkelte Gruppes Forslag og ikke, som Tilfældet er med andre Forslag, s. Eks. det Forslag, der blev indbragt her for et Par Dage siden om en Ulykkesforsikring, fremtræder som et Forslag, der har faaet Tilslutning fra forskellige Grupper, ikke skal betegne, at denne Sag fra nu af skal gøres til en Partisag, skal trækkes ned i den offentlige Debat som et Agitationsnummer. Jeg har nu den ærede Ordførers Ord for, at det ikke er Meningen, og jeg havde heller ikke opfattet det saaledes. Jeg har kun opfattet den Omstændighed, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller have indbragt dette Forslag, saaledes, at de ville yde deres Bidrag til, at dette Spørgsmaal igen kunde komme under Forhandling, da der ikke var Udset til, at det vilde blive forelagt af Regeringen. Jeg kan for øvrigt siige ligesom den ærede Ordfører, at det Forslag, her foreligger, ikke udtrykker mit Ideal af, hvorledes en Skolelov skulde se ud. Jeg behøver blot at bringe i det høje Ting's Erindring, at dette Forslag indeholder Bestemmelser, som jeg i forrige Rigsdagssamling meget bestemt modsatte mig; men jeg blev overstemt, og det har jeg maattet bøje mig for. Jeg behøver blot at nævne Spørgsmaalet om Udskrivning af flittige og begavede Børn i 13 Aars Al-

deren, eller Forslaget i Lovforslagets § 32 om at forøge 170,000 Kr. aarligt i al Fremtid til Kjøbenhavns Kommune, hvilket ikke berøres af dette Forslag. Ærede Medlemmer ville heraf se, at det Forslag, her foreligger, ikke er Udtryk for mine Ønsker paa mangfoldige Omraader, men naar jeg desuagtet har givet det min Tilslutning i Slutningen af forrige Samling under Fællesudvalgets Arbejder, er det, fordi jeg og mine Meningsfæller have villet tilkendegive, at vi loyalt have villet arbejde paa at bringe et positivt Resultat ud af vort Arbejde, og jeg ikke ønsker, at de mange Lærere, der have sat saa store Forhaabninger til denne Sag, Aar efter Aar skulle have den Skuffelse, at se dette Forslag gaa i Papirskurven. Det kan ikke nægtes, at ude mellem Landets Statteyhedere har denne Sag paa Grund af de store Udgifter, den medfører, mange Modstandere. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at der er fremkommet Udtalelser i den Retning fra enkelte Sider. Jeg behøver ikke at tage Afstand fra det ærede Medlem for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Clausen), da han har talt paa sine egne Begne, ej heller fra det ærede Medlem for Odder (Veth-Spensen), der i Fjor ønskede at give denne Sag Gift. Begge de ærede Medlemmer, der staa i forskellige politiske Lejre, ere Udtryk for den Misstemning, der er mod denne Sag i forskellige Egne af Landet. Det skal imidlertid ikke hindre mig i at give min Tilslutning til en Foranktning, som jeg i og for sig anser for billig og retfærdig. Jeg erkender, at Lærerne i forskellige Egne af Landet have et billigt Krav paa en Lønningforbedring, uagtet jeg langt fra kan tiltræde de Udtalelser, der i Gaar faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (R. M. Klausen), der i sin storstilede Iver for at skaffe sig Venner blandt Landets Lærere fremstillede Landets Lærere som en Samling af Mennecker, der gif om med Liggerposen paa Kassen og Betlerstaven i Haanden for at tiltigge sig Udtømmet. Jeg har ikke overset, at der er sket enkelte Øpraab i Bladene om at hjælpe enkelte uheldigt stillede Lærere. Jeg ved ogsaa, at man fra enkelte Sider har ønsket, at man skulde benytte det som et Agitationsnummer at se at saa saa mange af den Slags Øpfordringer frem som muligt. Ja, jeg ved endog saa Eksempler, som jeg kan bevise, om fornødent, at man har udskedt Øpraab til en trængende Lærer, som senere viste sig at være en Lærer, der sad med en Indtægt af over 1,500 Kr. om Aaret, saadan rent betrængt er saadan en Mand dog ikke, der er mange af Landets Statteyhedere, der ikke have saadanne Willaar. Der er